

MINNEGUDSTJENESTE
Allehelgensdag

Lørenskog kirke 5. november 2017

Matteus 5, 1 – 12

PREKEN

ET HAV AV LENGSEL

Salig er dere fattige. Når Jesus sa dette, hvem var det han snakket til og i hvilken situasjon? Til alle tider har mennesker kjempet med livet. Både i det ytre med mat, hus, helse og frihet. Men også i det indre med mening, ro og fred, tro og håp. Så også på Jesu tid. Folk var fulle av lengsler etter lykke da som vi nå. Fulle av lengsel etter velstand, fred i sjela, etter å slippe fri av sykdom, død og fortvilelse. Israel var okkupert uten frihet, fattig og kuet. Det var ingen velferdsstat å ty til, ingen skolemedisin og ingen menneskerettigheter. Hvis livet ga en tunge bør var det ikke så mye annet å

gjøre enn å holde ut sammen med sine, og be til Gud.

Inn i dette kom Jesus. Med vakre, sterke ord om å leve, om Guds kjærlighet, om å være menneske, og om tro og håp, om nåde og fred i sjela. Og han led med mennesker, så han la hendene på dem og de ble friske: Blinde, lamme, spedalske, ja, også døde ble levende. Det som skjedde som følge av Jesu virke den gang, hadde skjedd til alle tider og steder: Jesus utløste en forventning, en dyp tro på og håp om at nå skjedde det noe helt nytt. Nå kunne alt de kjempet med, led under og lengtet etter bli innfridd. Rett før vår tekst sies det sånn:

Ryktet om ham spredte seg over hele Syria, og de kom til ham med alle som hadde vondt og led av forskjellige sykdommer og plager, både de som hadde onde ånder, de månesyke og de lamme, og han helbredet dem. ²⁵ Store folkemengder fulgte ham fra Galilea og Dekapolis, fra Jerusalem og Judea og fra landet bortenfor Jordan.

Det var som om all menneskelig lidelse, kamp og lengsel strakk seg ut etter Jesus. Og dette havet av lengsler, smerte og fortvilelse – besto av desperate enkeltmennesker så sårbare og ubeskyttede med sin forventning, som ba inderlig for sitt liv og sin kamp, eller sitt barns liv og kamp: Gode mester hvis du kan – hjelp meg!

DA JESUS SÅ FOLKEMENGDEN

Da Jesus så folkemengden, gikk han opp i fjellet. Der satte han seg, og disiplene samlet seg om ham. Han tok til orde og lærte dem:

- 1 «Salige er de som er fattige i ånden, for himmelriket er deres.*
- 2 Salige er de som sørger, for de skal trøstes.*
- 3 Salige er de ydmyke, for de skal arve jorden.*
- 4 Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten, for de skal mettes.*
- 5 Salige er de barmhjertige, for de skal få barmhjertighet.*
- 6 Salige er de rene av hjertet, for de skal se Gud.*
- 7 Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn.*
- 8 Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets*

skyld, for himmelriket er deres.

9 Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver og snakker ondt om dere på alle vis. 10 Gled og fryd dere, for stor er lønnen dere har i himmelen. Slik forfulgte de også profetene før dere.

Jesus svar var ikke å lovprise det friske, velfungerende, og problemfrie livet. Jesu ord om hvem som var de lykkelige og salige, var ikke de friske, de rike, de som ler, de som ble godt likt og snakket vel om. Nei, Jesus priste salig de fattige, sultne, de som sørget, de ydmyke og de som ble hånet.

Selv om Jesus tydeligvis helbredet mange, så kom han ikke for å fjerne lidelse og det onde fra livet. Ingen av de Jesus helbredet overlevde. De levde friskere en stund, men døde. Ingen av de Jesus vekket opp fra de døde, overlevde. De fikk bare leve litt lenger. Jesus føk ikke rundt overalt som om han lekte hank og due med sykdom og død, for å helbrede flest mulig folk før døden tok dem.

Da Jesus så folkemengden, og så på disiplene og så saligprisningene, er det som han løfter perspektivet for disiplene sine, de som skulle bringe sin mesters ord og virke videre: Denne verden er full av lidelse, savn og lengsler. Det vil aldri endre seg før himmelen tar over. Bry dere om lidelsen, lengselen. Hjelp der dere kan. Men salig og lykkelig er den som kan bevares midt i sine lengsler og kamper. Salig er den som lever med savn og smerte, og holder ut. Gled dere og hopp av fryd, stor er lønnen dere har i himmelen.

IMAGE IS NOTHING. THIRST IS EVERYTHING

Jeg minnes en reklame for kanskje 20 år siden, jeg mener den var for Sprite: Image is nothing. Thirst is everything. Sprite nådde ikke opp til den status cola og pepsi og til dels Solo hadde. Sprite hadde ikke den samme imaget. Så derfor sa de: Bort med stæsjet og jåleriet. Det det handler om er å slukke tørsten. Det gjør Sprite.

På disse 20 årene vil jeg påstå at Image har fått stadig større plass. Det blir mer og mer viktig

hvordan jeg tar meg ut, hvilket inntrykk jeg gir, enn hvem jeg egentlig er og det jeg lengter etter. Vår tid lovpriser minst like sterkt som tidligere tider, det velfungerende, det behagelige og friksjonsløse livet. Vår tid sier lykkelige er de rike, de mette, de som ler, de populære og anerkjente.

Men under imaget, under overflaten, under alt vi kan kjøpe oss for å få et friskt, velfungerende og problemfritt liv, ulmer det en lengsel, like sterkt som på Jesu tid og til alle tider. En lengsel etter noe dypere, noe mer. For imaget kommer til kort til slutt. Til slutt er det tørsten og lengselen som vinner, tross alt vi gjør for å holde den unna. For til slutt så møter vi døden som mange av dere har gjort det siste året. Da er vi avkledd all image, alt det ytre, og vi står igjen som små, hjelpeløse, fattige, gråtende, sørgende. Da er det bare lengselen, trøsten, troen og håpet som gjelder. Image is nothing.

Når Jesus priser salig de fattige, de sultne, sørgende, ydmyke, så lovpriser han de som mangler noe, de som kjemper, de som lengter, de

som sørger. For de trenger Gud. Den tørste, sørgende og lengtende er salig fordi han er i rett posisjon overfor Gud. Den rike og mette er utsatt for han kan forledes til å tro hans lengsel er møtt, tørsten stilnet. Nei, lykkelig og salig er den som strever og ikke fikser alt. Salig er den som trenger nåde, håp og kraft utenfor seg selv. For lengsel og sorg er ikke saliggjørende i seg selv. Det er når den rettes mot Gud, når lengselen og sorgen vender oss til Gud og hans nådige hjelp, at Jesus priser oss lykkelig.

JEG ER I HERRENS HENDER

For seks år siden kom jeg meg igjennom blodkreft. Jeg hentet hjelp hos dyktige leger og i bønn til Gud. En dag kan ingen leger hjelpe meg. Da er alt som står igjen en bønn til Gud. Å legge mitt liv i Herrens hender. Men det trenger jeg ikke å vente med. Jeg kan legge hele mitt liv i Herrens hender nå. Jeg kan legge alt jeg kjemper med, sørger over, og plages av i Guds hender i dag. Og alt jeg har å takke for og gledes over. Jeg blir ikke nødvendigvis rik, mett, glad, og godt likt av å legge mitt liv i Herrens hender. Men jeg kan få stilt min lengsel,

jeg kan finne fred i en dypere mening, og jeg kan få leve med håp om en glede som er i vente. En glede som Jesus i dag særlig forespeiler de som nå sørger.